

RÅDETS DIREKTIV**af 28 marts 1983****om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter****(83/189/EØF)**

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 213,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forbudet mod kvantitative restriktioner for vareudvekslingen såvel som foranstaltninger med tilsvarende virkning er et af Fællesskabets grundlæggende principper;

hindringer for samhandelen for så vidt angår tekniske forskrifter er kun tilladte, hvis de er nødvendige for at opfylde bydende krav og tilstræber et mål af generel interesse, for hvilket de udgør en afgørende garanti;

det er uomgængeligt nødvendigt, at Kommissionen allerede inden udstedelsen af tekniske forskrifter råder over de nødvendige oplysninger; medlemsstaterne, som ifølge traktatens artikel 5 skal gøre det lettere for Kommissionen at gennemføre sine opgaver, bør derfor meddele den deres planer vedrørende tekniske forskrifter;

alle medlemsstaterne bør ligeledes informeres om tekniske forskrifter, som påtænkes af en af dem;

Kommissionen og medlemsstaterne bør endvidere have en tilstrækkelig frist til at kunne foreslå ændringer af den påtænkte foranstaltning med det formål at fjerne eller mindske de hindringer for den frie vareudveksling, som kan følge af foranstaltningen;

Kommissionen bør endvidere have beføjelse til at foreslå eller vedtage et fællesskabsdirektiv, som regulerer det af den påtænkte nationale foranstaltning omfattede område;

i de to ovenfor anførte tilfælde bør den pågældende medlemsstat, i medfør af de generelle forpligtelser i henhold til traktatens artikel 5 undlade at sætte den påtænkte foranstaltning i kraft i en periode, der er tilstrækkelig lang til at tillade enten en fælles gennemgang af de foreslåede ændringer eller udarbejdelse af et kommissionsdirektiv eller et forslag til rådsdirektiv; de frister, som er fastsat i aftalen af 28. maj 1969 mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlede i Rådet, om status quo og underretning af Kommissionen ⁽¹⁾, ændret ved aftalen af 5. marts 1973 ⁽²⁾, har vist sig utilstrækkelige i de omhandlede tilfælde; der bør derfor fastsættes længere frister;

proceduren om status quo og om underretning af Kommissionen, der er indeholdt i aftalen af 28. maj 1969 er fortsat gyldig, for så vidt angår de deri omhandlede produkter, der ikke er omfattet af nærværende direktiv;

nationale tekniske standarder kan i praksis have samme virkning på den frie vareudveksling som tekniske forskrifter;

det er derfor nødvendigt at sikre, at Kommissionen informeres om påtænkte standarder på tilsvarende vilkår som dem, der gælder for tekniske forskrifter; ifølge traktatens artikel 213 kan Kommissionen med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser;

det er ligeledes nødvendigt at medlemsstaterne og standardiseringsorganerne informeres om standar-

⁽¹⁾ EFT nr. C 253 af 1. 10. 1980, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 144 af 15. 6. 1981, s. 122.

⁽³⁾ EFT nr. C 159 af 29. 6. 1981, s. 23.

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 17. 6. 1969, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 9 af 15. 3. 1973, s. 3.

der, der påtænkes af standardiseringsorganerne i de andre medlemsstater;

der bør oprettes et stående udvalg, hvis medlemmer udpeges af medlemsstaterne, og som har til opgave at hjælpe Kommissionen ved gennemgangen af udkast til nationale standarder og samarbejde med den i dens bestræbelser for at afbøde eventuelle ulemper i forbindelse med den frie vareudveksling

som en teknisk forskrift, og som er et forberedende stadium, der stadig gør det muligt at foretage væsentlige ændringer deri;

7. »produkt«, produkter, der fremstilles industrielt, bortset fra landbrugsprodukter i henhold til artikel 38, stk. 1, i traktaten, produkter beregnet til menneskeføde og dyrefoder, lægemidler i henhold til direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾, og Kosmetik i henhold til direktiv 76/768/EØF ⁽²⁾.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved

1. »tekniske specifikationer«, en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder terminologiske forskrifter for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering;
2. »standard«, en teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse ikke er obligatorisk;
3. »standardiseringsprogram«, et dokument, der opregner de emner, for hvilke en standard agtes etableret eller ændret;
4. »udkast til standard«, et dokument indeholdende teksten til tekniske specifikationer for et givet emne, der agtes vedtaget i henhold til den nationale standardiseringsprocedure i den form, hvori det foreligger efter det forberedende arbejde, og hvori det er blevet udsendt med henblik på offentlig kritik;
5. »teknisk forskrift«, tekniske specifikationer, herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes, for at et produkt kan markedsføres eller anvendes i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, bortset fra de specifikationer, som de lokale myndigheder fastsætter;
6. »udkast til teknisk forskrift«, teksten til en teknisk specifikation, herunder de administrative bestemmelser, der er udarbejdet med henblik på at vedtage den eller senere at lade den vedtage

Artikel 2

1. Kommissionen og de i liste 1 i bilaget anførte standardiseringsorganer underrettes hvert år senest den 31. januar om de standardiseringsprogrammer, der er udarbejdet af de i liste 2 i bilaget anførte nationale organer. Disse oplysninger ajourføres hvert kvartal. Kommissionen kan ændre eller supplere liste 1 og 2 i bilaget på grundlag af underretning fra medlemsstaterne.

2. Standardiseringsprogrammerne skal bl. a. angive, om en standard:

- vil blive en gengivelse af en international eller europæisk standard;
- vil blive en gengivelse af en international eller europæisk standard, men med visse nationale afvigelser eller ændringer;
- er en ny national standard;
- er en ændring af en national standard.

Kommissionen kan efter høring af det i artikel 5 omhandlede udvalg fastsætte regler for en samlet præsentation af disse oplysninger samt udarbejde et skema og opstille kriterier til brug for præsentationen af standardiseringsprogrammerne, så disse lettere kan sammenlignes.

3. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne i en form, der gør det muligt at sammenligne de forskellige programmer.

Artikel 3

Kommissionen og standardiseringsorganerne underrettes om et eller flere standardiseringsorganers ønske om

⁽¹⁾ EFT nr. 22 af 9. 2. 1965, s. 369/65.

⁽²⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 169.

- at blive tilknyttet passivt eller aktivt (ved udsendelse af en observatør) til det arbejde, som er planlagt af et andet standardiseringsorgan;
- at få udarbejdet en europæiske standard eller andre dokumenter med henblik på ensartede tekniske specifikationer.

Artikel 4

De i liste 1 i bilaget anførte standardiseringsorganer og Kommissionen modtager mindst hver fjerde måned alle nye udkast til standarder, undtagen hvis der blot er tale om gengivelse af en international eller europæisk standard i dens helhed.

Ved fremsendelsen af et udkast skal det oplyses, om standarden

- vil blive en gengivelse af en international eller europæisk standard, men med visse nationale afvigelser eller ændringer;
- vil blive en ny national standard;
- vil blive en ændring af en national standard.

Artikel 5

Der nedsættes et stående udvalg sammensat af repræsentanter, der udpeges af medlemsstaterne, og som kan søge bistand hos eksperter og rådgivere; udvalget har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 6

1. Udvalget mødes mindst to gange om året med repræsentanter for de i liste 1 i bilaget anførte standardiseringsorganer.
2. Kommissionen forelægger udvalget en rapport om iværksættelsen og gennemførelsen af ovennævnte procedurer samt forslag om fjernelse af bestående eller forudselige hindringer for samhandelen.
3. Udvalget tager stilling til de i stk. 2 nævnte meddelelser og forslag og kan i denne forbindelse navnlig tilskynde Kommissionen til
 - at anmode de europæiske standardiseringsorganer om at udarbejde en europæisk standard inden for en nærmere bestemt frist;

- i givet fald og med henblik på at undgå fare for, at der opstår hindringer for samhandelen, at drage omsorg for, at vedkommende medlemsstater i første omgang indbyrdes træffer aftale om passende foranstaltninger;
- at træffe passende foranstaltninger.

4. Udvalget skal høres af Kommissionen

- a) inden enhver ændring af listerne i bilaget til dette direktiv (artikel 2, stk. 1);
- b) ved fastsættelsen af forskrifter for en samlet præsentation af disse oplysninger samt udarbejdelsen af skemaet og opstilling af kriterierne til brug for præsentationen af standardiseringsprogrammerne (artikel 2, stk. 2),
- c) ved valget af den praktiske ordning, som skal iværksættes med henblik på den i dette direktiv foreskrevne udveksling af oplysninger, og ved eventuelle ændringer heri;
- d) når den i henhold til dette direktiv indførte ordningsfunktion tages op til undersøgelse (artikel 11).

5. Udvalget kan høres af Kommissionen vedrørende alle foreløbige udkast til tekniske forskrifter, som denne modtager.

6. Ethvert spørgsmål vedrørende iværksættelsen af dette direktiv kan på opfordring af formanden eller en medlemsstat indbringes for udvalget.

7. Udvalgets drøftelser og de oplysninger, der skal forelægges det, er fortrolige.

Dog kan udvalget og de nationale forvaltninger, såfremt de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger iagttages, med henblik på sagkyndig bistand konsultere fysiske eller juridiske personer, der kan være fra den private sektor.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger, for at deres standardiseringsorganer hverken udarbejder eller indfører standarder på de pågældende områder så længe den i artikel 6, stk. 3, første led, omhandlede europæiske standard er under udarbejdelse. Denne forpligtelse ophører, såfremt der ikke foreligger en europæisk standard seks måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i nævnte led.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på den del af standardiseringsorganernes arbejde, der foretages efter anmodning fra offentlige myndigheder, med det formål at udarbejde tekniske specifikationer eller en

standard for bestemte produkter med henblik på fastlæggelse af en teknisk forskrift for disse produkter.

Medlemsstaterne sender i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, Kommissionen alle de i foregående afsnit omhandlede anmodninger i form af udkast til teknisk forskrift og angiver grunden til at indføre den.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sender straks Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift, medmindre der blot er tale om gengivelse af en international eller europæisk standard i dens helhed, i hvilket tilfælde det vil være tilstrækkeligt at oplyse herom; de giver tillige kort Kommissionen underretning om grundene til, at det er nødvendigt at indføre en sådan teknisk forskrift, medmindre disse grunde allerede fremgår af udkastet.

Kommissionen underretter straks de øvrige medlemsstater om udkastet; den kan desuden forelægge det for udvalget til udtalelse.

2. Kommissionen og medlemsstaterne kan indgive bemærkninger til den medlemsstat, der har givet meddelelse om et udkast til teknisk forskrift, og vedkommende medlemsstat skal ved den videre udformning af den tekniske forskrift tage videst muligt hensyn dertil.

3. På udtrykkelig anmodning af en medlemsstat eller af Kommissionen meddeler medlemsstaterne dem straks den endelige tekst til en teknisk forskrift.

4. De oplysninger, der indgives i henhold til denne artikel, er fortrolige.

Dog kan udvalget og de nationale forvaltninger, såfremt de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger iagttages, med henblik på sagkyndig bistand konsultere fysiske eller juridiske personer, der kan være fra den private sektor.

Artikel 9

1. Med forbehold af stk. 2 udsætter medlemsstaterne vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift seks måneder regnet fra datoen for den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen eller en anden medlemsstat inden tre måneder efter samme dato afgiver en udførlig udtalelse om, at den påtænkte foranstaltning bør ændres for at fjerne eller mindske eventuelle hindringer for den frie vareudveksling, som kunne resultere af foranstaltningen.

2. Den i stk. 1 omtalte frist er på tolv måneder, hvis Kommissionen inden tre måneder efter den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse giver udtryk for, at den agter at foreslå eller vedtage et direktiv på området.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, dersom en medlemsstat af presserende grunde, der vedrører folkesundheden eller -sikkerheden, er nødt til i løbet af meget kort tid at udarbejde tekniske forskrifter og straks at vedtage og indføre dem, uden at der er mulighed for samråd. Ved den i artikel 8 omhandlede meddelelse orienterer denne medlemsstat om, hvad der har berettiget til at træffe foranstaltningerne så hurtigt.

Artikel 10

Artikel 8 og 9 finder ikke anvendelse, når medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, der følger af fællesskabsdirektiver; dette gælder ligeledes for forpligtelser, der følger af en international aftale, såfremt disse medfører vedtagelse af ensartede tekniske specifikationer i Fællesskabet.

Artikel 11

Senest 4 år efter dette direktivs meddelelse undersøger Kommissionen i snævert samarbejde med det i artikel 5 omhandlede udvalg, hvorledes de i dette direktiv fastsatte procedurer fungerer, og forelægger i givet fald passende ændringsforslag.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 12 måneder efter dets meddelelse. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til væsentlige nationale retsforskrifter, som de udsteder på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand

BILAG

LISTE NR. 1

Standardiseringsorganer

AFNOR (France) Association Française de Normalisation Tour Europe, Cédex 7, F-92080 Paris La Defense	29, avenue de la Brabançonne(laan) B-1040 Bruxelles/Brussel
UTE (France) Union Technique de l'électricité (UTE) 12, place des États-Unis, F-75703 Paris Cedex 16	CEB (Belgique-België) Comite Electrotechnique (CEB) (Belgisch Elektrotechni- sche Comite (BEC) 3, Galerie Ravenstein, bte 11 B-1000 Bruxelles
BSI (United Kingdom) British Standards Institution, 2, Park Street, GB-London W1A 2 BS	IIRS (Ireland) Institute for Industrial Research and Standards Ballymun Road EI-Dublin 9
BEC (United Kingdom) British Electrotechnical Committee, British Standards Institution, 2, Park Street, GB-London W1A 2 BS	ETCI (Ireland) Electro-Technical Council of Ireland (ETCI) Institute for Industrial Research and Standards Ballymun Road EI-Dublin 9
DS (Danmark) Dansk Standardiseringsråd, Aurehøjvej 12, Postboks 77, DK-2900 Hellerup 12	Luxembourg Inspection du Travail et des Mines 2, rue des Girondins L-Luxembourg
DEK (Danmark) Dansk Elektroteknisk Komité (DEK), Strandgade, 36 st., DK-1401 København K	NNI (Nederland) Nederlands Normalisatie Instituut Postbus 5059 NL-2600 GB Delft
DIN (Deutschland) DIN Deutsches Institut für Normung e. v. Burggrafenstraße 4-10 Postfach 11 07 D-1000 Berlin 30	NEC (Nederland) Nederlands Elektrotechnisch Comité (NEC) Kalfjeslaan 2 NL-2623 AA Delft T
DKE (Deutschland) Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE (DKE) Stresemannallee 15 D-6000 Frankfurt am Main 70	UNI (Italia) Ente Nazionale Italiano di Unificazione Piazza Armando Diaz 2 I-20123 Milano
ELOT (Grèce) Hellenic Organization for Standardization (ELOT) Didotou 15 G-Athens 144	CEI (Italia) Comitato Elettrotecnico Italiano (CEI) Viale Monza 259 I-20126 Milano
IBN (Belgique-België) Institut Belge de Normalisation, Belgisch Instituut voor Normalisatie	CEN Comité Européen de Normalisation Rue de Brederode-Bruxelles
	CENELEC Comité Européen de Normalisation Electrotechnique Rue de Brederode-Bruxelles

LISTE NR. 2

Nationale standardiseringsorganer i Det europæiske Fællesskabs medlemsstater

(samme organer som de i liste nr. 1 anførte bortset fra CEN og CENELEC).